

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

Sect: 2. De prudentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

variis modis contingit; recte agere, mediumque attingere uno modo; quare illud quidem facile est, hoc autem difficile.

N.B. Præterea positis his ad virtutem etiam requiri prudentiam (discretionem) quæ in singulis operationibus, speciebus omnibus circumstantiis mediocritatem honestatemq; definiat.

SECTIO II.

Deprudentia, & vitiis ei oppositis.

Quartuor sunt Cardinales virtutes; Prudentia,¹
Fortitudo, Temperantia, Iustitia.

Prudentia est virtus intellectus; ideoque moralium actionum non elicitua, sed directua: dux & regina omnium moralium virtutum, sine qua nulla earum consistere potest, siquidem voluntas per se ipsam, quod honestum est, persequi non potest, nisi ratio ostendat; hæc autem ratio ostendens prudenter est.

Prudentiae 3. sunt actus. 1. Bene consultare (opponitur inconsideratio) 2. Recte iudicare, (opponitur inconstancia mentis) 3. Præcipere executionem, (opponitur negligentia.)

Prudentia alia est monastica, (qua quisque sibi prospicit, quid in actionibus singulis decens & honestum sit.) Alia gubernativa (subdiuiditur in Oeconomicam & Ciuilem, hæc subdiuiditur in Architectonicam, seu principatum gerentem; & in Ministerialem, propria eorum, qui Rempublicam administrant.

Iterum alia prudentia est perfecta ac simpliciter dicta (qua proposito vero fine totius vita humanæ delibe-

deliberat, iudicat & præcipit, quid ad eum finem ac
commodatè agendum sit.) Alia est imperfecta & se-
cundum quid (quæ proposito fine speciali, conser-
taneè ad illum finem deliberat, iudicat, præcipit; quo
modo dicitur prudens medicus, prudens mercator;
qui tamen potest esse malus homo: Qui autem sim-
pliciter prudens est, idem & bonus homo est.

Est etiam prudentia falsa (quæ proposito fine fal-
so, v. c. carnis commoditate conuenientia media ad
talem finem inquirit; est mortale peccatum, si vlti-
mus finis statuarit in commoditate carnis.

Species falsæ prudentiæ est astutia, cuius execu-
tio, dolus & fraus in re graui est mortale.

Species imprudentiæ moralis (præcipitatio & ne-
gligentia) siue in genere moris peccati rationem for-
tiuntur, quatenus efficacem causam, vel saltem peri-
culum præbeat male electionis operationisve. Qua-
propter qui hominem pro fera incaute occidit, non
duo peccata commitit, quoram unum sit incauta
circumspectionis, alterum homicidii, sed unicū ho-
micii; propterea quod consideratio & cautio
solum fine adhibenda sit, ut homicidium evitetur.

NB. Species quæ secundum excessum sunt, vide-
licet prudentia carnis, astutia, rationem mortali
peccati in confessione explicandi habent, non qua-
tenus præcise sunt virtus intellectus, sed quatenus e-
ficacem causam præbent prauæ electionis, operis, cu-
m quo velut forma cum materia, unum nu-
mero peccatum in genere moris

constituunt.

••• (?) •••

SECTIO